368R0802

28.6.68 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 148/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 802/68 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 27ης Ἰουνίου 1968

περί τοῦ κοινοῦ ὁρισμοῦ τῆς ἐννοίας τῆς καταγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 111, 113, 155, 227 καί 235,

τή πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως,

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τά Κράτη μέλη πρέπει νά προσδιορίζουν ἤ ἐλέγχουν τήν καταγωγή τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ὅταν τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν καί ὅλων τῶν ἄλλων ρυθμίσεων πού ἐφαρμόζονται στίς ἐμπορικές συναλλαγές·

ὅτι τά Κράτη μέλη πρέπει νά πιστοποιοῦν τήν καταγωγή τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων σ' ὅλες τίς περιπτώσεις ὅπου ἡ πιστοποίηση αὐτή ἀπαιτεῖται ἀπό τίς ἀρχές τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς καί ἰδίως ὅταν μέ μία τέτοια πιστοποίηση συνδέονται πλεονεκτήματα·

ὅτι, καί στήν μία καί στήν ἄλλη περίπτωση, ἐλλείψει διεθνοῦς ὁρισμοῦ τῆς ἐννοίας τῆς καταγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων, τά Κράτη μέλη ἐφαρμόζουν σήμερα, ὅσον ἀφορᾶ τόν προσδιορισμό, τόν ἔλεγχο καί τήν πιστοποίηση τῆς καταγωγῆς, τούς δικούς τους κανόνες· ὅτι οἱ διαφορές πού ὑπάρχουν μεταξύ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν κανόνων δύνανται νά ὁδηγοῦν σέ ἀνομοιομορφίες, τόσο στήν ἐφαρμογή τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν καί τῶν ἄλλων ρυθμίσεων πού ἐφαρμόζονται στίς συναλλαγές μέ τρίτες χῶρες ὅσο καί στή σύνταξη καί ἔκδοση τῶν πιστοποιητικῶν καταγωγῆς γιά τά ἐμπορεύματα πού ἐξάγονται πρός τρίτες χῶρες·

ὅτι εἶναι ἐπομένως ἀναγκαῖο νά καταρτισθοῦν ἐπί τοῦ προκειμένου κοινοί κανόνες γιά τά Κράτη μέλη·

ὅτι τά ἐμπορεύματα, τά παραγόμενα ἐξ ὁλοκλήρου σέ μία συγκεκριμένη χώρα, χωρίς τήν ὑπεισέλευση προϊόντων εἰσαγομένων ἐξ ἄλλων χωρῶν, πρέπει νά θεωροῦνται ὡς καταγόμενα ἀπό τήν χώρα αὐτή, τά δέ ἐμπορεύματα, τά ὁποῖα ὑπάγονται στήν κατηγορία αὐτή, πρέπει νά εἶναι σαφῶς καθορισμένα·

ὅτι ἡ ἀνάπτυξη τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν καί ἡ πρόοδος τοῦ διεθνοῦς καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας ἔχουν ὡς συνέπεια τό ὅτι στήν κατασκευή ἑνός καί τοῦ αὐτοῦ ἐμπορεύματος παρεμβάλλονται διαδοχικά ὁλοένα καί περισσότερο ἐπιχειρήσεις, ἐγκατεστημένες σέ διάφορες χῶρες· ὅτι εἶναι ἐπομένως ἀναγκαῖο νά καθορισθεῖ ποιά ἀπό τίς χῶρες αὐτές πρέπει νά θεωρεῖται ὡς χώρα καταγωγῆς τοῦ ἐν λόγω ἐμπορεύματος·

ὅτι εἶναι δικαιολογημένο νά θεωρεῖται χώρα καταγωγῆς ἑνός τέτοιου ἐμπορεύματος ἐκείνη στήν ὁποία ἔγινε ἡ τελευταία οὐσιώδης μεταποίηση ἤ κατεργασία, οἰκονομικῶς δικαιολογημένη·

ὅτι δέν εἶναι δυνατόν, στό παρόν στάδιο, νά ὁρισθεῖ ἡ ἔννοια τῆς καταγωγῆς ὡς πρός τά πετρελαιοειδῆ·

ὅτι ἡ καταγωγή ἑνός ἐμπορεύματος ἀποδεικνύεται συνήθως μέ ἕνα πιστοποιητικό καταγωγῆς, τό ὁποῖο συντάσσεται καί ἐκδίδεται ἀπό μία ἀρχή ἤ ἕναν ὀργανισμό δεόντως ἐξουσιοδοτημένο γιά τό σκοπό αὐτόν καί ἐπειδή εἶναι ἀναγκαῖο νά καθορισθοῦν ἐπακριβῶς οἱ προϋποθέσεις τίς ὁποῖες πρέπει νά πληροῖ τό πιστοποιητικό αὐτό, ὥστε νά δύναται νά χρησιμοποιεῖται ὡς ἀποδεικτικό στοιχεῖο·

ὅτι πρέπει νά ὁρισθεῖ ἡ ἔννοια τῆς κοινοτικῆς καταγωγῆς· ὅτι ὅμως, ὅταν οἱ ἀνάγκες τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τό ἀπαιτοῦν, τό πιστοποιητικό καταγωγῆς δύναται νά πιστοποιεῖ ὅτι τά σχετικά ἐμπορεύματα κατάγονται ἀπό Κράτος μέλος·

ὅτι πρέπει νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά προβλεφθεῖ κοινοτική διαδικασία γιά τήν θέσπιση τῶν ἀναγκαίων διατάξεων ἐφαρμογῆς·

ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτόν, καί ἐν ὄψει ὀργανώσεως στενῆς καί ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας μεταξύ τῆς Ἐπιτροπῆς καί τῶν Κρατῶν μελῶν εἶναι ἀναγκαία ἡ σύσταση ἐπιτροπῆς·

ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀφοροῦν τήν ἐμπορική πολιτική ἔναντι τῶν τρίτων χωρῶν καί τήν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων ἐντός τῆς Κοινότητος, ἰδίως δέ τήν ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τοῦ κοινοῦ δασμολογίου· ὅτι, ἀπό τή δεύτερη αὐτή ἄποψη, τά ἀντίστοιχα ἄρθρα τῆς συνθήκης δέν παρέχουν στά ὄργανα τῆς Κοινότητος τήν ἐξουσία νά θεσπίζουν δεσμευτικές διατάξεις, σχετικές μέ τόν κοινό ὁρισμό τῆς ἐννοίας τῆς καταγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων· ὅτι κρίνεται, ἐπομένως, ἀναγκαῖο οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ νά βασισθοῦν ἐπίσης στό ἄρθρο 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὁ παρών κανονισμός ὁρίζει τήν ἔννοια τῆς καταγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων πρός τόν σκοπό:

α) τῆς ὁμοιόμορφης ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν, καθώς καί ὅλων τῶν ἄλλων μέτρων πού λαμβάνονται, γιά τήν εἰσαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων, ἀπό τήν Κοινότητα ἤ ἀπό τά Κράτη μέλη·

β) τῆς ὁμοιόμορφης ἐφαρμογῆς ὅλων τῶν μέτρων πού λαμβάνονται, γιά τήν ἐξαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων, ἀπό τήν Κοινότητα ἤ ἀπό τά Κράτη μέλη·

γ) τῆς συντάξεως καί ἐκδόσεως τῶν πιστοποιητικῶν καταγωγῆς.

Ἄρθρο 2

Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν θίγουν τούς εἰδικούς κανόνες πού ἐφαρμόζονται στίς ἐμπορικές συναλλαγές μεταξύ, ἀφ' ἑνός μέν τῆς Κοινότητος ἤ τῶν Κρατῶν μελῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ τῶν χωρῶν μέ τίς ὁποῖες ἡ Κοινότης ἤ τά Κράτη μέλη συνδέονται μέ συμφωνίες πού συνεπάγονται παρέκκλιση ἀπό τή ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους καί ἰδίως συμφωνίες περί συστάσεως τελωνειακῆς ἑνώσεως ἤ ζώνης ἐλευθέρων συναλλαγῶν.

Ἄρθρο 3

Ὁ παρών κανονισμός δέν ἐφαρμόζεται ὡς πρός τά πετρελαιοειδῆ πού διαλαμβάνονται στό παράρτημα I. Ἡ ἔννοια τῆς καταγωγῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν θά ὁρισθεῖ ἀργότερα.

Ἄρθρο 4

1. Θεωροῦνται ὡς καταγόμενα ἀπό μία χώρα τά ἐμπορεύματα, τά λαμβανόμενα ἤ παραγόμενα ἐξ ὁλοκλήρου στή χώρα αὐτή.

2. Ὡς ἐμπορεύματα λαμβανόμενα ἤ παραγόμενα ἐξ ὁλοκλήρου σέ μία χώρα νοοῦνται:

α) τά ὀρυκτά προϊόντα τά ἐξορυσσόμενα ἀπό τό ἔδαφός της·

β) τά φυτικά προϊόντα τά συγκομιζόμενα στή χώρα αὐτή·

γ) τά ζῶντα ζῶα τά γεννώμενα καί ἐκτρεφόμενα στή χώρα αὐτή·

δ) τά προϊόντα τά προερχόμενα ἀπό ζῶντα ζῶα, τά ὁποῖα ἐκτρέφονται στή χώρα αὐτή·

ε) τά προϊόντα τῆς θήρας καί ἁλιείας πού ἀσκεῖται στή χώρα αὐτή·

στ) τά προϊόντα τῆς θαλασσίας ἁλιείας καί ἄλλα θαλάσσια προϊόντα, τά ἐξαγόμενα ἐκ τῆς θαλάσσης ἀπό πλοῖα, πού εἶναι νηολογημένα ἤ ἐγγραμμένα στή χώρα αὐτή καί φέρουν τή σημαία τῆς ἰδίας αὐτῆς χώρας·

ζ) τά ἐμπορεύματα, τά παραγόμενα ἐπί πλοίων-ἐργοστασίων ἀπό προϊόντα πού ἀναφέρονται στήν περίπτωση στ) καταγόμενα ἀπό τήν χώρα αὐτή, ἐφ' ὅσον τά πλοῖα-ἐργοστάσια αὐτά εἶναι νηολογημένα ἤ ἐγγεγραμμένα στή χώρα αὐτή καί φέρουν τή σημαία τῆς ἰδίας αὐτῆς χώρας·

η) τά προϊόντα, τά ἐξαγόμενα ἀπό τόν θαλάσσιο πυθμένα ἤ τό θαλάσσιο ὑπέδαφος, πού εὑρίσκεται ἐκτός τῶν χωρικῶν ὑδάτων, ἐφ' ὅσον ἡ χώρα αὐτή ἀσκεῖ, γιά σκοπούς ἐκμεταλλεύσεως, ἀποκλειστικά δικαιώματα ἐπί τοῦ πυθμένος ἤ τοῦ ὑπεδάφους τούτου·

θ) τά ἀπόβλητα καί τά ἀπορρίμματα, τά προερχόμενα ἀπό βιομηχανικές ἐργασίες, καθώς καί τά ἄχρηστα εἴδη, ἐφ' ὅσον ἔχουν συλλεγεῖ στή χώρα αὐτή καί δέν δύνανται νά χρησιμεύσουν παρά μόνο γιά τήν ἀνάκτηση πρώτων ὑλῶν·

ι) τά ἐμπορεύματα, τά παραγόμενα στή χώρα αὐτή ἀποκλειστικῶς ἀπό ἐμπορεύματα πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α) μέχρι θ) ἤ ἀπό τά παράγωγά τους, σέ ὁποιοδήποτε στάδιο παραγωγῆς.

Ἄρθρο 5

Ἐμπόρευμα, στήν παραγωγή τοῦ ὁποίου παρεμβάλλονται δύο ἤ περισσότερες χῶρες, θεωρεῖται ὡς καταγόμενο ἀπό τή χώρα ὅπου ἔγινε ἡ τελευταία οὐσιώδης μεταποίηση ἤ κατεργασία οἰκονομικῶς δικαιολογημένη πού ἐπραγματοποιήθη σέ ἐπιχείρηση ἐξοπλισμένη γιά τό σκοπό αὐτόν καί πού κατέληξε στήν κατασκευή ἑνός νέου προϊόντος ἤ ἑνός προϊόντος ἀντιπροσωπεύοντος σημαντικό στάδιο παραγωγῆς.

Ἄρθρο 6

Ἡ μεταποίηση ἤ ἡ κατεργασία, γιά τήν ὁποία διαπιστώνεται ἤ γιά τήν ὁποία τά διαπιστωμένα γεγονότα δικαιολογοῦν τήν εἰκασία ὅτι εἶχε ὡς μοναδικό σκοπό τήν καταστρατήγηση τῶν διατάξεων πού ἐφαρμόζονται, ἐντός τῆς Κοινότητος ἤ ἐντός τῶν Κρατῶν μελῶν, ἐπί τῶν ἐμπορευμάτων ὁρισμένων χωρῶν, δέν δύναται σέ καμία περίπτωση νά θεωρηθεῖ ὅτι προσδίδει, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 5, τήν καταγωγή τῆς χώρας στήν ὁποία ἐπραγματοποιήθη ἡ μεταποίηση ἤ κατεργασία αὐτή στά ἐμπορεύματα πού παρήχθησαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο.

Ἄρθρο 7

Τά ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικά καί ἐργαλεῖα, πού παραδίδονται συγχρόνως μέ ἕνα μηχάνημα, μηχανή, συσκευή ἤ ὄχημα καί τά ὁποῖα ἀποτελοῦν μέρος τοῦ κανονικοῦ ἐξοπλισμοῦ τους, λογίζονται ὅτι ἔχουν τήν ἴδια καταγωγή μέ τό σχετικό μηχάνημα, μηχανή, συσκευή ἤ ὄχημα.

Θεσπίζονται, σύμφωνα μέ τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 14, οἱ ὅροι ὑπό τούς ὁποίους τό τεκμήριο καταγωγῆς πού ἀναφέρεται στήν προηγούμενη παράγραφο ἰσχύει ὁμοίως καί γιά τά οὐσιώδη ἀνταλλακτικά, τά προοριζόμενα γιά μηχάνημα, μηχανή, συσκευή ἤ ὄχημα, πού ἔχει προαποσταλεῖ.

Ἄρθρο 8

Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4 μέχρι 7, τά Κράτη μέλη θεωροῦνται ὅτι συνιστοῦν ἕνα ἑνιαῖο ἐδαφικό σύνολο.

Ἄρθρο 9

1. Ὅταν ἡ καταγωγή ἐμπορεύματος πρέπει νά ἀποδεικνύεται κατά τήν εἰσαγωγή μέ τήν προσκόμιση πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς, τό πιστοποιητικό αὐτό πρέπει νά πληροῖ τίς ἑξῆς προϋποθέσεις:

α) νά ἔχει συνταχθεῖ ἀπό μία ἀρχή ἤ ἕναν ὀργανισμό ἀξιόπιστο καί δεόντως ἐξουσιοδοτημένο γιά τό σκοπό αὐτόν ἀπό τό Κράτος ἐκδόσεως·

β) νά περιέχει ὅλες τίς ἀναγκαῖες ἐνδείξεις γιά τήν διαπίστωση τῆς ταυτότητος τοῦ ἐμπορεύματος στό ὁποῖο ἀναφέρεται, ἰδίως δέ:

— τόν ἀριθμό, τή φύση, τά σημεῖα καί τούς ἀριθμούς τῶν κόλλων,

— τό εἶδος, τό μικτό καί τό καθαρό βάρος τοῦ ἐμπορεύματος,

— τό ὄνομα τοῦ ἀποστολέα·

γ) νά πιστοποιεῖ μέ σαφήνεια ὅτι τό ἐμπόρευμα στό ὁποῖο ἀναφέρεται κατάγεται ἀπό μία συγκεκριμένη χώρα.

2. Παρά τήν προσκόμιση πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς, τό ὁποῖο πληροῖ τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται στήν παράγραφο 1, οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δύνανται, σέ περίπτωση σοβαρῆς ἀμφιβολίας, νά ἀπαιτήσουν ὁποιοδήποτε συμπληρωματικό ἀποδεικτικό στοιχεῖο γιά νά βεβαιωθοῦν περί τοῦ ὅτι ἡ ἔνδειξη καταγωγῆς ἀνταποκρίνεται πράγματι πρός τούς κανόνες τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί πρός τίς διατάξεις πού θεσπίζονται γιά τήν ἐφαρμογή του.

Ἄρθρο 10

1. Τά πιστοποιητικά καταγωγῆς, τά σχετικά μέ ἐμπορεύματα καταγόμενα καί ἐξαγόμενα ἀπό τήν Κοινότητα πρέπει νά πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 περιπτώσεις α) καί β).

2. Τά πιστοποιητικά αὐτά καταγωγῆς βεβαιώνουν ὅτι τά ἐμπορεύματα κατάγονται ἀπό τήν Κοινότητα.

Ἐν τούτοις, ὅταν οἱ ἀνάγκες τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τό ἀπαιτοῦν, τά πιστοποιητικά αὐτά δύνανται νά πιστοποιοῦν ὅτι τά ἐμπορεύματα κατάγονται ἀπό Κράτος μέλος.

Ὅταν οἱ προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 5 δέν πληροῦνται παρά μόνον γιά τίς ἐργασίες πού πραγματοποιοῦνται κατά τρόπο σωρευτικό σέ περισσότερα Κράτη μέλη γίνεται ἀποδεκτή μόνον ἡ πιστοποίηση τῆς καταγωγῆς ἐκ τῆς Κοινότητος.

3. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν ὅλα τά κατάλληλα μέτρα ὥστε τό ἀργότερο στό τέλος τῆς μεταβατικῆς περιόδου, τά πιστοποιητικά καταγωγῆς πού ἐκδίδονται ἀπό τίς ἀρχές τους ἤ ἀπό ἐξουσιοδοτημένους ὀργανισμούς, νά συντάσσονται καί ἐκδίδονται, ἐφ' ὅσον οἱ ἀνάγκες τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου δέν ἀντιτίθενται πρός τοῦτο, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παραρτήματος II.

Ἄρθρο 11

Κάθε Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή σχετικά μέ τά μέτρα πού λαμβάνει στό ἐπίπεδο τῆς κεντρικῆς διοικήσεως γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καθώς καί σχετικά μέ κάθε πρόβλημα πού ἀνακύπτει ἀπό τήν ἐφαρμογή αὐτή. Ἡ Ἐπιτροπή ἀνακοινώνει ἀμελλητί τίς πληροφορίες αὐτές στά ἄλλα Κράτη μέλη.

Ἄρθρο 12

1. Συνιστᾶται Ἐπιτροπή Καταγωγῆς, ἡ ὁποία καλεῖται στό ἑξῆς ἡ «ἐπιτροπή», ἀποτελουμένη ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν μελῶν καί προεδρευομένη ἀπό ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐπιτροπή καταρτίζει τόν κανονισμό της.

Ἄρθρο 13

Ἡ ἐπιτροπή δύναται νά ἐξετάζει ὁποιοδήποτε ζήτημα σχετικό μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, πού τῆς ὑποβάλλει ὁ πρόεδρός της, εἴτε μέ δική του πρωτοβουλία εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους.

Ἄρθρο 14

1. Οἱ ἀναγκαῖες γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 4 μέχρι 7, 9 καί 10 διατάξεις θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού ὁρίζεται στίς παραγράφους 2 καί 3.

2. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει στήν ἐπιτροπή σχέδιο τῶν πρός θέσπιση διατάξεων. Ἡ ἐπιτροπή διατυπώνει τή γνώμη της ἐπί τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἐντός προθεσμίας τήν ὁποία ὁ πρόεδρος δύναται νά ὁρίσει σέ συνάρτηση μέ τό ἐπεῖγον τοῦ σχετικοῦ ζητήματος, ἀποφαίνεται δέ μέ πλειοψηφία δώδεκα ψήφων. Οἱ ψῆφοι τῶν Κρατῶν μελῶν σταθμίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

3. α) Ἡ Ἐπιτροπή θεσπίζει τίς ὑπό μελέτη διατάξεις, ἄν αὐτές εἶναι σύμφωνες πρός τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

β) Ἄν οἱ ὑπό μελέτη διατάξεις δέν εἶναι σύμφωνες πρός τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἤ ἄν δέν ἔχει διατυπωθεῖ γνώμη, ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει ἀμελλητί στό Συμβούλιο πρόταση, σχετική μέ τίς πρός θέσπιση διατάξεις. Τό Συμβούλιο ἀποφασίζει μέ εἰδική πλειοψηφία.

γ) Ἄν, ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως στό Συμβούλιο, τοῦτο δέν ἔχει ἀποφασίσει, οἱ προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 15

Ὅταν οἱ διατάξεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 14 ἔχουν ὡς συνέπεια, τροποποιώντας ἐκεῖνες πού ἐφαρμόζονται σέ Κράτος μέλος γιά τήν ἔκδοση πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς κατά τήν ἐξαγωγή, νά ἐπηρεάζεται ἡ οἰκονομική δραστηριότητα, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἐπιτρέψει στό ἐν λόγω Κράτος μέλος, κατόπιν αἰτήσεώς του, νά ἀναβάλει τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 14 γιά ἕνα συγκεκριμένο προϊόν καί γιά περίοδο πού δέν ὑπερβαίνει τό ἕνα ἔτος ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων αὐτῶν.

Τό παρόν ἄρθρο ἐφαρμόζεται γιά περίοδο πέντε ἐτῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 16

Ὁ παρών κανονισμός ἐφαρμόζεται στά ὑπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα.

Ἄρθρο 17

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰουλίου 1968.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 27 Ἰουνίου 1968.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

E. FAURE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Πίνακας τῶν πετρελαιοειδῶν προϊόντων (ἄρθρο 3)

Κλάση τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου	Εἶδος ἐμπορεύματος
ex 27.07 B I	Ἔλαια ἀρωματικά κατά τήν ἔννοιαν τῆς Σημειώσεως 2 τοῦ κεφαλαίου 27, ἀποστάζοντα πλέον τοῦ 65% τοῦ ὄγκου των μέχρι 250° Κελσίου (περιλαμβανομένων τῶν μιγμάτων τῶν ἀποσταγμάτων τοῦ πετρελαίου καί τῆς βενζόλης), προοριζόμενα ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν ὡς καύσιμα
27.09	Ἔλαια ἀκατέργαστα τοῦ πετρελαίου ἤ τῶν ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν
27.10	Ἔλαια τοῦ πετρελαίου ἤ τῶν ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν (ἕτερα τῶν ἀκατεργάστων ἐλαίων)· παρασκευάσματα μή κατονομαζόμενα καί μή ἀλλαχοῦ περιλαμβανόμενα, περιέχοντα κατά βάρος ἔλαιον πετρελαίου ἤ ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν εἰς ποσοστόν ἀνώτερον ἤ ἴσον τοῦ 70% καί τῶν ὁποίων τά ἔλαια ταῦτα ἀποτελοῦσι τό βασικόν συστατικόν
27.11	Ἀέρια πετρελαίου καί ἕτεροι ἀέριοι ὑδρογονάνθρακες
27.12	Βαζελίνη
27.13	Παραφίνη, κηροί ἐκ πετρελαίου ἤ ἐξ ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν, ὀζοκηρίτης, κηρός ἐκ λιγνίτου, κηρός ἐκ τύρφης, ὑπολείμματα παραφινοῦχα («gatsch», «slack wax», κλπ.), ἔστω καί κεχρωσμένα
27.14	Ἄσφαλτος ἐκ πετρελαίου, ὀπτάνθραξ ἐκ πετρελαίου καί λοιπά ὑπολείμματα τῶν ἐλαίων τοῦ πετρελαίου ἤ τῶν ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν
27.15	Ἄσφαλτοι φυσικαί ἐν γένει· σχίσται καί ἄμμος, ἀσφαλτοῦχοι· πετρώματα ἀσφαλτοῦχα
27.16	Μίγματα ἀσφαλτικά μέ βάσιν τήν ἄσφαλτον πετρελαίου ἤ τήν φυσικήν τοιαύτην, τήν πίσσαν τοῦ πετρελαίου, τήν ὀρυκτήν πίσσαν ἤ τό ὑπόλειμμα αὐτῆς (μαστῖχαι ἀσφαλτοῦχοι, «cut-backs», κλπ.)
29.01 A I	Ὑδρογονάνθρακες, ἄκυκλοι, προοριζόμενοι ἵνα χρησιμεύσουν ὡς καύσιμα
29.01 B II α)	Ὑδρογονάνθρακες, κυκλανικοί καί κυκλενικοί, ἕτεροι, προοριζόμενοι ἵνα χρησιμεύσουν ὡς καύσιμα
29.01 Δ I α)	Βενζόλιον, τολουόλιον, ξυλόλιον, προοριζόμενα ἵνα χρησιμεύσουν ὡς καύσιμα
ex 34.03 A	Παρασκευάσματα λιπαντικά, περιέχοντα κατά βάρος ὀλιγώτερον τοῦ 70% ἔλαιον πετρελαίου ἤ ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν
ex 34.04	Τεχνητοί κηροί, περιλαμβανομένων καί τῶν διαλυτῶν ἐν ὕδατι· κηροί παρεσκευασμένοι οὐχί γαλακτωματοποιημένοι καί ἄνευ διαλύτου, μέ βάσιν τήν παραφίνην, τούς κηρούς ἐκ πετρελαίου ἤ ἐξ ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν, τά παραφινοῦχα ὑπολείμματα

Κλάση τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου	Εἶδος ἐμπορεύματος
38.14 B I α)	Παρασκευάσματα διά τήν αὔξησιν τῆς ὀκτανικῆς ἀποδόσεως ὑγρῶν καυσίμων (διά τήν μείωσιν κτυπήματος μηχανῆς), ἀνασχετικά ὀξειδώσεως, προσθήματα ἀπορρυπάνσεως καί κατακερματισμοῦ τῶν καταλοίπων τῆς καύσεως καί διασπορᾶς αὐτῶν εἰς τάς μηχανάς ἐσωτερικῆς καύσεως, ἐπί τῷ σκοπῷ τῆς μή δημιουργίας σκληρῶν ἐναποθέσεων εἰς τό ἐσωτερικόν τῶν κυλίνδρων, βελτιωτικά τοῦ ἰξώδους τῶν λιπαντικῶν ἐλαίων, προσθήματα κατά τῆς διαβρώσεως καί ἕτερα παρόμοια προσθήματα παρεσκευασμένα δι' ἔλαια ὀρυκτά, λοιπά, διά λιπαντικά, περιέχοντα ἔλαια τοῦ πετρελαίου ἤ τῶν ἀσφαλτούχων ὀρυκτῶν
38.19 E	Ἀλκυλέναι, ἐν μίγματι

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Διατάξεις περί τῆς συντάξεως καί ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν καταγωγῆς

1. Τό πιστοποιητικό καταγωγῆς ἐκδίδεται κατόπιν γραπτῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.

   Ἐφ' ὅσον τό δικαιολογοῦν οἱ περιστάσεις, ἰδίως δέ ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀσχολεῖται μέ ἐξαγωγικές ἐργασίες, τά Κράτη μέλη δύνανται νά παραιτηθοῦν ἀπό τήν ἀπαίτηση αἰτήσεως γιά κάθε ἐξαγωγική ἐργασία, ὑπό τόν ὅρο ὅτι θά ἐξασφαλίζεται ἡ τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Τό ἔντυπο τῆς αἰτήσεως τυπώνεται στήν ἐπίσημη γλώσσα ἤ σέ μία ἤ περισσότερες ἀπό τίς ἐπίσημες γλῶσσες τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς. Τό ἔντυπο τοῦ πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς τυπώνεται σέ μία ἤ περισσότερες ἀπό τίς ἐπίσημες γλῶσσες τῆς Κοινότητος ἤ, σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες καί τίς συνήθειες τοῦ ἐμπορίου, σέ ὁποιαδήποτε ἄλλη γλώσσα.

3. Τά ἔντυπα τῆς αἰτήσεως καί τοῦ πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς συμπληρώνονται μέ γραφομηχανή ἤ μέ τό χέρι, κατά τρόπο ταυτόσημο, σέ μία ἀπό τίς ἐπίσημες γλῶσσες τῆς Κοινότητος ἤ, σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες καί τίς συνήθειες τοῦ ἐμπορίου, σέ ὁποιαδήποτε ἄλλη γλώσσα. Στήν περίπτωση πού τά ἔντυπα συμπληρώνονται μέ τό χέρι, τοῦτο γίνεται μέ μελάνι καί μέ κεφαλαῖα.

4. Τό ἔντυπο τοῦ πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς εἶναι διαστάσεων 21×30 ἑκατοστομέτρων. Τυπώνεται ἐπί χάρτου γραφῆς ἄνευ μηχανικῶν πολτῶν, διαβρεγμένου μέ κόλλα, βάρους τουλάχιστον 64 γραμμαρίων κατά $μ^2$. Φέρει ἔντυπη κυματοειδή διάταξη συμπλέκτων γραμμῶν χρώματος φαιοκιτρίνου, ἡ ὁποία καθιστᾶ ἐμφανή ὁποιαδήποτε παραχάραξη μέ μηχανικά ἤ χημικά μέσα.

5. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά ἐπιφυλάξουν εἰς ἑαυτά τήν ἐκτύπωση τῶν ἐντύπων τῶν πιστοποιητικῶν καταγωγῆς ἤ νά τήν ἀναθέσουν σέ τυπογραφεῖα τῆς ἐγκρίσεώς τους. Στήν τελευταία αὐτή περίπτωση, κάθε πιστοποιητικό πρέπει νά φέρει μνεία τῆς ἐγκρίσεως καί τό διακριτικό σῆμα τοῦ τυπογραφείου.